

UKOPIAA!

AAMULEHTI 10.4.1998

Vapaus se onkin kamalaa

Ukopiaa! vie murrosikäisten ongelmat kasvatustalokseen

Kun murrosikäisten tyttöjen teatteri-innostus yleensä pakenee todellisuutta ruususten uniin ja Spice Girls -hahmoin, Legioonateatterin ekaluokka käärii omat fantasiansa kasvatustaloksen tyllyyn arkeen.

Niinhan se on, että isoksi on rankkaa kasvaa, jos omat pelkonsa lakaisee maton alle. Mörköjen kanssa on opittava elämään.

Totuuden muotoilee julistuk-

seksi Legioonan omatekoisessa *Ukopiaa!*-esityksessä entinen kovis: "Pelko haluaa että me pidetään siitä huolta ja rakastetaan sitä, sitten sitä ei enää tarvita ja se muuttuu ilon ja helpotuksen kyyneleksi."

Vahvaa asiaa vahvasti sanottuna. Esityksen loppuhionnasta vastaava **Virpi Koskela** on kuunnellut omia kasvattejaan tarkkaan ja onnistunut muokkaamaan nuorten omista kirjoitelmista jotakuinkin ehjän näytelmän. Samalla on tuotettu nasevaa arkipuhetta, joka kantaa katsomossa istuviin samanikäisiin saakka.

Näin syntyy myös legioonalaisten tavaramerkiksi mainittua omannäköistä teatteria. Olen tainnut kirjoittaa äskeisen toteamuksen muodossa tai toisessa jokaiseen tästä teatterista kirjoittama-

ni juttuun, mutta kerta toisensa jälkeen olen myös aidosti hämmästynyt metodin käyttökelpoisuudesta.

Ukopiaa! kokoaa joukon liian lavealle tielle eksyneitä nuoria uudelleenkasvatustalokseen sopeutumaan, rauhoittumaan ja laistostumaan. On narkkareita, pikkuhuoria, melkein saatananpalvojia ja yksi hullukin.

Äiti, tule hakemaan

Koskelan teksti on sopivasti kaksiteräinen: talteen korjatut ovat pahoja suustaan, mutta jokaisen lapsuutta korventaa myös rankka väärinymmärrys. Hullusta tuli hullu, koska lapsen piti ottaa äidin paikka, yksi on kuoletta- nut itsensä kaikilta tunteilta kun

Pahat tytöt laitoksessa

Tamperelaisen Legioonateatterin syksyllä aloittanut nuorisoryhmä kertoo omatekoisessa näytelmässään tarinoita kasvatustaloksesta. Uko-uudelleenkoulutuskeskus kokoaa suojiinsa murrosikäisiä häirikköjä, tällä kertaa enimmäkseen tyttöjä. **Virpi Koskelan** kokonainen esitys päästää lavalle myös **Leena Silvánin** (kuva) esittämän johtajattaren.

26

Virpi Koskela

Virpi Koskela

Tunteet piiloon. Hullu-tyttö (*Helena Saarinen*) on johtajattaren (*Leena Silván*) sopeutuksessa Legioonateatterin tuottamassa *Ukopiaa!*-esityksessä.

novasta psyykehuijarista, jollaisia myös työllistämisen nimissä käytetään.

Ukopiaa!-esityksen näyttelijäkaarti on kahta ikäpolvea. Laitostetut 13–15-vuotiaat laukovat omia totuuksiaan yhtä vakuuttavasti kuin reilut parikymppiset rankkurit asemoivat hillitysti saaliitaan. Kaikkia joka tapauksessa kuuntelee ehdottoman kiinnostuneena, oli puheilmaisuus sitten vielä kipsissä tai ei. Jälkimmäistä on onneksi enemmän.

Tärkeintä on, että nuorilla on omia tarinoita, keksittyjä tai tosia, joiden takana ollaan itseä häpeämättä. Legioonan *Ukopiolla* on asiaa varsinkin murrosikäisten vanhemmille. Itkeminenkin on sallittua.

ANNE VÄLINORC

TEATTERI

Ukopiaa! - tarinoita vallasta ja pakosta. Käsikirjoitus ja ohjaus **Virpi Koskela**. Valot ja valoja **Mika Koponen**. Ensi-ilta Legioonateatterissa Tampereella 8.4. Alkaa klo 19, kesto 1 t 30 min. Liput 40/20 mk.

kukaan ei kuitenkaan välitä, toinen odottaa äitiään hakemaan, vaikka äiti on laitokseen viennin puoltajana.

Jopa sadistinen johtajatar kantaa sisässään hyväksikäytetyn piinaa.

Alistetuista tulee alistajia, sen todistaa tämäkin tarina.

Vaikka näytelmän perusjuoni kaartaa vapauden paalulle aika ennakoitavasti, kasvattien persoonat ja laitoksen käytännöt herättävät monenlaisia mielleyhtymiä. Nuoria kouluttaa taskupeilejä ja kelevä helppoheikki, jossa on tip-pa Sarasvuota ja pari karvaa jokaisesta koulutuksen nimeen van-